

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ปัญหาในเรื่องการส่งเสริมการฝึกอาชีพ
ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. 2537

ชื่อผู้เขียน : นางสาวปิยะฉัตร ไพชนม์

ปีการศึกษา : 2542

ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. ศาสตราจารย์ ดร. ชีระ ศรีธรรมรักษ์ ประธานกรรมการ
2. ศาสตราจารย์ปัญญา สุทธิบดี

นับแต่ได้มีการใช้บังคับเรื่องการส่งเสริมการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. 2537 เมื่อวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันสถานประกอบการภาคเอกชนยังให้ความสนใจในการมาเป็นผู้ร่วมดำเนินการฝึกอาชีพไม่มากนัก จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่าเกิดจากการมีปัญหาทางด้านกฎหมายหลายประการ เช่น ปัญหากฎหมายตามตัวบทเนื้อหาข้อกำหนดมีความไม่ชัดเจนครอบคลุมทำให้ไม่สะดวกในทางปฏิบัติ และกฎหมายล้าสมัย เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีปัญหากฎหมายการไม่ให้สิทธิและประโยชน์แก่ภาคเอกชนในด้านต่าง ๆ อย่างพอเพียง ทำให้ภาคเอกชนไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมมือในการฝึกอาชีพเท่าที่ควร

ดังนั้นผู้เขียนจึงได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เช่น ให้มีการแก้ไขปัญหากฎหมายเรื่องการให้สิทธิและประโยชน์แก่ผู้ดำเนินการฝึกอาชีพให้ได้รับสิทธิและประโยชน์เพิ่มมากขึ้น โดยให้มีการยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องมือเครื่องจักร และอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกการสอนเฉพาะสถานประกอบการที่รับผู้ฝึกอาชีพ โดยมีการจัดสถานที่ฝึกอาชีพเป็นสัดส่วนแยกเฉพาะต่างหากจากสถานที่และการบริหารงานซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการทำกิจการของสถานประกอบการนั้น เป็นต้น

รวมทั้งผู้เขียนยังได้เสนอแนะแนวทางในอนาคตเพื่อการพัฒนากฎหมายให้มีประสิทธิภาพ เช่นเสนอให้มีการแยกพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. 2537 ออกเป็นสองพระราชบัญญัติ คือ พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ และพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน เนื่องจากเห็นว่าพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. 2537 มีการรวมการฝึกอาชีพถึงสองประเภทเข้าไว้ด้วยกัน คือการฝึกอาชีพแก่แรงงานทั่วไปที่ยังมิได้เข้าสู่ระบบการจ้างงาน และการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานแก่ผู้ที่เป็นลูกจ้างอยู่แล้ว จึงทำให้อกฎหมายกำหนดไว้ไม่ครอบคลุมและไม่ชัดเจนก่อให้เกิดความสับสนต่อผู้ใช้กฎหมายในทางปฏิบัติ ดังนั้นถ้าหากมีการแยกเป็นสองพระราชบัญญัติจะทำให้มีการกำหนดกฎหมายได้อย่างละเอียดในแต่ละเรื่องและสะดวกชัดเจนมากขึ้นต่อผู้ใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้เสนอแนวทางให้มีการนำรูปแบบการส่งเสริมการฝึกอาชีพของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันซึ่งเป็นแบบผสม 2 ระบบ คือการฝึกคู่ขนานระหว่างสถานประกอบการกับโรงเรียนว่าควรนำมาประยุกต์ใช้กับการส่งเสริมการฝึกอาชีพในประเทศไทยโดยให้มีการส่งเสริมการฝึกอาชีพควบคู่กับการเรียนในชั้นเรียนตามหลักสูตรการศึกษาสายสามัญของกระทรวงศึกษาธิการต่อไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อคุณภาพการทำงานของประชาชนเพราะได้มีการฝึกอาชีพมาตั้งแต่ในระบบโรงเรียนและเมื่อจบการศึกษาแล้วมีโอกาสหางานทำได้ง่ายขึ้นเนื่องจากเคยผ่านการฝึกอาชีพมาบ้างแล้ว ซึ่งจะเป็นการพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 ด้วยอีกทางหนึ่ง เพราะเป็นการเพิ่มศักยภาพของกำลังแรงงานให้สามารถเข้าสู่กระบวนการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น